

1. Jsem bejvalej lodník, já dávno opustil člun,
hlídám starej maják, co v dálce vyčnívá z vln,
ten maják můj bude pomník, tam složím sedřenej hřbet,
dej teď podruhý nalejt, už se chystám vyprávět.
R: Víím, jseš ještě mladej a život máš před sebou,
víím, že není lehký bejt sám,
s tím smířit se musíš, jak každej, kdo před tebou
hlídal to světlo, co ukáže všem cestu dál.

2. Jsou zoufale smutný a dlouhý noci, když víš,
bdít že zkrátka je nutný, za mlžný noci tím spíš,
tam sám taky poznáš, jak bídnej život bys ved',
neváhej svý kotvy zvednout, vždyť lepší je poznávat svět.
R: + hlídal to světlo, co ukáže všem cestu dál ...